

Ontstaan van het volk Israël in Egypte

“Hoe groot zijt GIJ!”.

Met deze lof uiting wilden wij onderzoek doen naar Elohim's werkwijze met betrekking tot Zijn Schepping en wederoprichting van Zijn koninkrijk. Hoe Hij daartoe een volk verkoos, zie Amos 3:2, en hen laat weten wat Hij bezig is te doen, vers 7, n.l. om de kinderen Israëls te redden, vers 12, nadat Hij bezoeking zal hebben gedaan over hun zonden (altaren = afgoderij).

Nog groter wordt onze verbazing wanneer wij zien -en dat in de toekomst nog veel duidelijker zullen gaan zien- hoe Elohim Zijn volk vanwege hun zonden heeft verstrooid over de gehele wereld. Dat is, hoe Hij Zijn volk strafe, maar die straf doet omwenden tot gerechtigheid. Het negatieve weet Elohim positief aan te wenden. Het oordeel doet Hij wederkeren tot gerechtigheid, Ps.94:15. Elohim weet van de nood een deugd te maken, van het oordeel een zegen, te weten dat Hij Zijn volk over de gehele aarde heeft verstrooid als gericht over hun boosheden, maar dat Hij juist dáárin Zijn alwijze raad vervulde om van Israël een volk te maken dat eenmaal de wereldregering op zich zou kunnen nemen. Israël heeft een wereldroeping, en om het volk daarop voor te breiden móest het in contact komen met alle volkeren der aarde, via de verstrooiing.

Wij behandelen vooraf wat algemene onderwerpen, een deel historie, hetwelk ons in het verdere van dit onderwerp te pas zal komen.

Wij moeten steeds de hoofdlijnen in het oog houden, dat het Elohim gaat om de wedergeboorte van de wereld, zie Matth.19:28

En Jezus zeide tot hen: Voorwaar, Ik zeg u, dat gij, die Mij gevolgd zijt, in de wedergeboorte, wanneer de Zoon des mensen zal gezeten zijn op den troon Zijner heerlijkheid, dat gij ook zult zitten op twaalf tronen, oordelende de twaalf geslachten Israëls.

Die wedergeboorte ziet op de wederoprichting aller dingen, het Messiaanse Vrederijk en daarna het definitieve Rijk van Elohim. Israël is als volk altijd blijven bestaan, zelfs in de verstrooiing. De zomer voor het volk Israël is aanstaande, dat is het leven uit de doden, wanneer de Geest in de dorre beenderen komt, Ez.37.

Grote, geweldige dingen staan ons te wachten!

In Hosea 11:1 lezen wij het volgende: “*Als Israël een kind was, toen heb Ik hem liefgehad, en Ik heb Mijn zoon uit Egypte geroepen*”.

Abraham is onze vader, de vader van de Hebreëën. Hij is door Jahweh uit Ur, uit Babylon geleid. Weg van die afgodische samenleving.

Maar waarom brengt Elohim het nageslacht van Abraham dan weer naar een soortgelijke afgodische samenleving zo heel kort daarna, naar Egypte, waar Hij NB. Jozef als onderkoning liet regeren?

In Egypte is het volk 400 jaren lang gegroeid onder moeilijke omstandigheden. Dat is wel niet zo prettig en aangenaam voor de mens, maar daar leert men in de regel meer van dan van voorspoed.

Egypte is voor het jonge volk Israël een geweldige leerschool geweest. Immers, jong geleerd, is oud gedaan. Om het volk te onderwijzen, te leren en bekwaam te maken het Rijk van Elohim te vestigen, bracht Hij hen in de smeltkroes, in de harde leerschool, zodat zij de afgodische systemen uit de ervaring kenden. Zij wisten dat de structuur van Babylon/Egypte op exploitatie berust, zoals het meten van de tijd, tijd-uitbuiting, want tijd is geld. Diezelfde tendens hoort men vandaag eveneens. In Babylon, in Egypte waren de nazaten van de gevallen engelen, het slangenzaad, degenen die de dienst uitmaakten, de Nefilim. Zij voelden zich de heersers, de elitairen, en het gewone volk zag men als vee, dat men in slavernij mocht houden. Dat deed men dan ook. Babylon/Egypte, daar heerste de grote verwarring. Daar heersen de schrijnende tegenstellingen. Daar heerst de **tijd-geest**, dat is de geest die de mens geen tijd meer gunt, die de tijd uitbuit ten koste van het mens-zijn. De gevallen engelen, de Nefilim en hun nazaten waren knappe koppen. Zij gingen de tijd meten, in kaart brengen. Door de loop der planeten na te gaan kregen zij zicht op de kalender, op de aarde en op het hemelrond, wat zich daarin afspeelt en hoe de seizoenen zijn. Hun enige doel was en is wereldheerschappij.

Het vrouwenzaad dacht men te mogen exploiteren, in slaven dienst te mogen nemen. Met het door de Schepper ingegeven bioritme hield men geen enkele rekening. Werken, werken en nog eens werken! De geest waarmee men de tijd mat en uitbuitte, is de tijdgeest, of de geest van de satan. En diezelfde tijdgeest waart heden nog door deze wereld en verslindt zijn duizenden. Vandaar zoveel stress en ziekten. Iedereen is gejaagd. Werken en exploiteren. De techniek helpt daarbij dat wij nog efficiënter ons werk kunnen doen. Machines, mobiliteit, communicatie, etc. Het is het Grote Babylon en geestelijk Egypte waarin wij leven. En daar woonden onze voorvaderen en in datzelfde systeem wonen en leven wij nog heden ten dage.

Israël is blind. Ook wij zijn blind voor de tijdgeest. Wij menen dat het zo hoort. Wij laten ons opjagen door het heersende systeem, van geld en rente,

3 *Israël Identiteit serie no.3*

van uitbuiting en exploitatie. Wij zijn als dorre beenderen, verworpen tot een volk dat geen volk meer kan genoemd worden, verstrooid over de vier winden des hemels.

Het Paradijs ligt achter ons, waar rust en vrede heerste. Maar nu leven en werken wij onder de vloek van “doornen en distels”. Wij proberen ons te schikken in ons vloek-lot, en maken wat ervan te maken is. Ziedaar ons huidige wereldbeeld!

Toch is onze hightech samenleving niet datgene wat Elohim voor ogen staat. Vandaar dat Hij Zijn volk gebiedt, uit het Babylon te gaan.

Jes.52:11. Wanneer wij dus naar Israël op zoek gaan, moeten wij eerst zoeken waar Babylon is, want dáár woont Zijn volk, waartegen Hij zegt er uit te trekken. Dus zit Elohim's volk, de zogenaamd verloren stammen, niet in Japan, niet in India of in Ethiopië, maar in het Grote Babylon, de Westerse samenleving!

Dat Grote Babylon lijkt op een aantrekkelijk en gesmeerd lopend rijk, waarin vrede als hoofddoelstelling geldt. Vrede en geen gevaar.

Nee, het Vrederijk en het Godsrijk is iets geheel anders. Daar zal niet meer die jacht heersen, daar zal de tijdgeest ons niet meer kunnen aangrijpen. Daar zal een ieder weer zitten onder zijn eigen wijnstok. *Micha 4:4 Maar zij zullen zitten, een ieder onder zijn wijnstok, en onder zijn vijgenboom, en er zal niemand zijn, die ze verschrikke; want de mond des HEEREN der heirscharen heeft het gesproken.*

Het uiteindelijke doel van Elohim is om Zijn Rijk te vestigen. Satans doel is om alle koninkrijken naar zich toe te halen. Daartoe heeft hij de wereld in kaart gebracht, de tijd in de arm genomen om daarmee zijn systeem in zijn voordeel te laten werken. Nee, zegt Elohim, de wereld is van Mij. En in Op.11:15 lezen wij dat de koninkrijken der aarde weer aan Jahweh en Zijn Gezalfde zijn geworden. Daar gaat het om. Dat is de worsteling der geschiedenis. Daartoe bracht Hij Zijn volk in Egypte. Dat was een harde leerschool.

Inderdaad konden de Israëlieten veel van de Egyptenaren leren. De Egyptenaren waren bijzonder knap en bedreven in allerlei ambachten, vooral in diverse wetenschappen.

Veel uit het O.T. komt dan ook uit Egypte. Om de identiteit van de verloren stammen van Israël te achterhalen en op te sporen, dienen wij goed te weten wat de oorsprong, herkomst, gewoonten, leefwijze en religie van het volk Israël was. Een volk heeft eigen specifieke karaktertrekken en

4 *Israël Identiteit serie no.3*

eigenschappen, die niet verloren gaan, daar deze als het ware in de genen zijn ingesloten. Een karakter wordt niet compleet geboren, maar groeit, ontwikkelt zich. Daar hebben wij andere mensen, onze ouders en voorvaders voor, die de kennis van voorgelachten doorgeven en overdragen aan ons.

Israël, onze voor-voorvaders, hebben in Egypte een schat aan kennis opgedaan, waarvan wij in de Bijbel veel terugvinden. Wij zien in het taalgebruik dat zelfs Elohim Zich aansluit bij hetgeen het volk weet. Zo spreekt Elohim o.a. een keer over het “meten van het kwaad”, in Gen.15:16 dat de ongerechtigheid der Amoriëten nog niet volkomen is, de maat was nog niet vol. Ook het “tellen van onze dagen”, Ps.90:12. De Egyptenaren waren knap in het meten, zoals wij zullen zien. In het meten van de tijd, tijden, loop der planeten, sterren, en seizoenen. Zij hadden ontdekt dat in Egypte de navel der aarde lag, de omphalos. De simpelste vorm ervan is een vierkant. In het centrum kruisen de lijnen van de zonnebanen zich, van de solstitia en equinoxen. Hieraan hechten zij als natuuraanbidders grote waarde. Wij zien dat op deze basis praktisch alle tempels over heel de wereld zijn gebouwd. Deze traditie heeft zich in alle eeuwen voortgezet. Zo zou de vorm van de Hof van Eden zijn geweest. Vierkant is ook de vorm van het grondvlak der Grote Piramide, en ook van vele andere gebouwen. Men noemde dit wel de “Mount MERU”, of de “heilige wereldberg”.

De Mount Meru is een lokaal zonne-centrum. Het land er omheen werd in 12 delen verdeeld, zoals de Zodiac of Dierenriem. Men tekende het hemelse op de aarde, en projecteerde de stand der sterrenbeelden op het grondvlak der aarde. Overal in landschappen maakte men de zogenaamde “Mount Meru-condities”. Naar de gelijkenis van het hemelrond, zoals men dat zag en waarnam in de sterren, tekende en verdeelde men het land. Zij maakten allerlei kaarten. Daaruit blijkt hun grote astronomische kennis, maar ook geografische kennis. Van Europa maakten zij een kaart die bijzonder goed is. Bij hun kaarten maakten zij hiërogliefen, inscripties in steen.

Het woord “Mer” van Meru, tekenden zij als: liefde, ploegen en graven. “Mer” ziet op de activiteit van de aarde om te ploegen. Niet het ploegen om te zaaien, maar het ploegen in de zin van voren of lijnen over het oppervlak van de aarde te trekken, die als indicators konden dienen. Denkbeeldige lijnen waren het.

Merukh-t betekent maat-nemer, de naam die men aan Horus gaf.

Merrut = liefde, begeerte en wijsheid. Dit lijkt op het Hebreeuwse merith, verdienste.

Mer ziet op water, meren, poelen, reservoirs, bassins, stromen. Men noemde het oude Egypte “To-Mara”, dat wil zeggen “het land dat uitgemeten was”.

5 *Israël Identiteit serie no.3*

Het hiëroglief voor het woordje “mer” is een uil, of ook een landbouwploeg. De denkbeeldige lijnen die men over de aarde trok noemde men naar “mer”: meridianen. Op die wijze mat en verdeelde men de wereldbol. De Nijl liet men exact van Zuid naar Noord lopen, wel 4000 mijlen lang, zonder afsplitsing. Pas bij Caïro beginnen de afsplitsingen, (Caïro betekent “Mars”). Daar tekende men de 30e breedtegraad.

Egypte verdeelde men in twee rijken, het bovenste rijk lag in het Zuiden, het benedenste rijk in het Noorden.

Verder tekende men van de loop der planeten denkbeeldige lijnen op de aarde, als ploeg-voren, groeven. Zo was Caïro volgens hen de stad van de planeet Mars. Vanuit de basis van de Mera in Egypte trok men de lengte- en breedtelijnen door over de gehele aarde. Daardoor ontstonden allemaal kleine vierkantjes, het vierkant maken van de grote cirkel of bol. Die vierkantjes dienden als sjabloon, als schaakbord of dambord dat bij Europa het volgende beeld gaf (geeft). Het werken met deze vierkanten noemde men Damnaoo, dat is onderwerpen, waarvan ons woordje dammen afkomstig is.

dambord

6 *Israël Identiteit serie no.3*

Zes vierkanten per 36 graden Noord-Zuid, en vijf vierkanten per 36 graden Oost-West. Naar de Noordpool geeft dit 15 vierkanten vanaf de middellijn. In totaal leverde dit 1500 vierkanten op voor de gehele aarde. Het valt op dat veel grote plaatsen liggen op snijlijnen, zoals Mekka, Jeruzalem, Rome, Parijs en Londen.

Egyptische hiëroglief-tekens met hun namen en betekenissen

Deze vierkanten hebben voor ons grote waarde, voor de geologie en kunde van het aardrijk.

Wij weten dat de Schepper geen dingen zinloos schiep. Alles heeft een bedoeling, ook de sterren en de banen der planeten. Het is een hele kunst om de banen der planeten en sterrenbeelden op te meten en deze op de aarde weer te geven. Welnu, die kunst verstonden de Egyptenaren heel goed.

Egyptische
priesters
bezig met
het meten
van de
standen
der planeten
en sterren.

Ook de Bijbel maakt gebruik van de kennis der astronomie met betrekking tot het volk Israël en het land voor dit volk in het begin, maar ook waar de bestelde plaats in de eindtijd zal zijn.

In Job wordt diverse malen naar de Dierenriem verwezen, de Mazzaroth,
38:31 *Kunt gij de liefelijkheden van het Zevengesternte binden, of de strengen des Orions losmaken?*

32 *Kunt gij de **Mazzaroth** voortbrengen op haar tijd, en den Wagen met zijn kinderen leiden?*

33 *Weet gij de verordeningen des hemels, of kunt gij deszelfs heerschappij op de aarde bestellen?*

Mazzaroth is het Hebreeuwse woord voor de sterrenbeelden van de Dierenriem. Job is het oudste Bijbelboek en gaat terug tot 2500 BC, dus ongeveer 650 jaar voor Mozes.

Het woord mazzaroth is samengesteld uit de volgende woorden:

1. Mazzaroh, van nazar, nwa-zar = apart zetten, scheiden, onderscheiden.

2. Mazzalah, nazal = vloed, druppel, smelten, stromend water, het zodiakale teken van water.

Verder spreekt het boek Henoch over de 8e hemel, de muzaloth, als een plaats waar de seizoenen zich wisselen. De 9e hemel, de kuvachim, dat is het huis van de Dierenriem-tekens. De 10e hemel, de aravoth, is de plaats waar onze voorouders vandaan zouden zijn gekomen.

Mazzaroth lezen wij verder in Gen.1:14, 7:11, 8:22.

In Egypte is een oude afbeelding van de Zodiac gevonden, in Denderah en Hathor, zie onderstaand.

Wat de Egyptenaren deden was in feite het vierkant maken van een cirkel, daar de aarde bolvormig is. De cosmos was volgens hen 15 voudig, en de aarde verdeelde men deswege in een veelvoud, in 1500 vierkanten.

De Zodiac telt 12 sterrenbeelden, en het is niet toevallig dat er 12 stammen Israëls zijn. Zodiac komt van zoad, sodi, dat is een levend iets. In het Grieks is het zoë, waarvan het woord “zoo”, zoë of dierentuin afstamt.

Zodiakos, iakos komt van kuklos, dat is cirkel. In het Hebreeuws is het chuwg, khoog, dat is cirkel of circuit. Het gaat dus om een cirkel of rad (der geboorte) dat te maken heeft met het leven, met de Schepper en Zijn werk, met Elohim's koninkrijk, en uiteindelijk met het volk Israël.

Elohim's naam luidt in Gen.17:1 Ik ben El Shaddai, de god der legermachten of hemelse legerscharen (Sabaoth). Een oth is een teken, en saba is een menigte. Het ziet hier op de sterrenbeelden, die tot tekenen zijn gesteld, als het heir des hemels dat men ging aanbidden. Daarin komt de leeuw voor, stier of kalf, vis, hond, aap, reptiel, etc. Ja, zelfs de zon en maan ging men aanbidden. Dat is verboden, zie Deut.4:19, 17:3.

Israël verviel ook in deze zonden. Dat krijgt men als religie verstarde, tot een dogmatisch rationeel belijden wordt. De chemarim waren de vuuraanbidders, 2Kon.23:5, Ez.23:14-17, met name het zonnevuur, of het St.Elmusvuur.

Zoad in het Hebreeuws is een weg of pad, de loop van de zon door de sterren, twaalf beelden in een jaar.

Wij weten dat Elohim het aan Adam overliet om de dieren en planten een naam te geven, maar Zelf de sterren een naam gaf, Ps.147:4. En waarom? Omdat de sterren een profetische betekenis hebben. Doordat er een verbod staat in de Wet dat wij geen gesneden beelden, boven in de hemel, noch onder in de aarde mogen aanbidden, is de theologie gaan denken dat het hier de Dierenriemtekens betrof. Dat is ten dele waar.

Wij lezen immers dat Elohim de planeten gegeven heeft als tekens der tijden, *Genesis 1:14 ¶ En God zeide: Dat er lichten zijn in het uitpansel des*

hemels, om scheiding te maken tussen den dag en tussen den nacht; en dat zij zijn tot tekenen en tot gezette tijden, en tot dagen en jaren!

Daarmee is dus niets fout. De astronomie is goed. Kennis daarvan is heel belangrijk. Alleen de astrologie klopt niet.

Daarin waren de Babyloniers, Egyptenaren en later de Grieken en Romeinen bedreven. Men voorspelde daaruit en voor hen was dat het één en al. De onzienlijke Schepper erkenden zij niet, maar zij aanbaden de natuur, het zienlijke. Dat was voor Israël verboden.

De Romeinse regerende klasse en hun nazaten, de Europese vorstenhuizen, vereren ogenschijnlijk ook de levende Elohim, maar vereren in werkelijkheid de planeten als godheden. Zij zien zichzelf als afkomstig van de sterren, van de goden, de Nefilim (dat woord betekent o.a. misdracht) en laten zichzelf ook als goden aanbidden. Zij voeren een tiranniek bestaan uit, als voorloper van het Armageddon, door bevolkingen dom te houden en hen inmiddels te exploiteren. Keizer Constantijn richtte een nieuwe soort theocratie op, gebaseerd op de sterren-verering. Rome had Egypte overwonnen en haar tempels geplunderd. De regeerders van Rome waren dan wel geen Farao's, maar zagen zichzelf wel als goden, als christussen op aarde. De Schepper regeerde in de hemel, en Zijn zonen regeerden op aarde d.m.v. de koninklijke en keizerlijke families.

Keizer Augustus verklaarde zichzelf tot de levende Zoon van God.

Byzantium overleefde Rome, maar beiden kenden regeerders, die als machtige tirannen leefden op de van het volk gestolen weelde, met als enig doel zichzelf erdoor te bevredigen. Deze regeerders zijn pure piraten, zoals beschreven in Luk.10:30-35, dieven en moordenaars van de samenlevingen.

De barmhartige Samaritaan in deze gelijkenis was iemand van de zogenaamd verloren tien stammen, die als kleine groep uit Assyrië waren teruggekeerd. Zij hadden de Zoroastische religie meegebracht, door uit de standen der sterren de levensloop te voorspellen. In veel synagogen is dan ook de dierenriem te zien op de vloer of aan de wand. Wel dienden de Samaritanen nog de god van Abraham en Jakob, maar daarbij ook de hemellichamen, de planeten. Men dacht dat de heidense sterrendiensten aansloten bij Israëls religie. Dat was echter niet het geval. Wel dat de sterren iets betekenen, iets bedoelen en uitspreken, maar niet dat men ze als goden mag vereren en aanbidden.

Ex.20:4 Gij zult u geen gesneden beeld, noch enige gelijkenis maken, van hetgeen boven in den hemel is, noch van hetgeen onder op de aarde is, noch van hetgeen in de wateren onder de aarde is.

11 *Israël Identiteit serie no.3*

5 *Gij zult u voor die niet buigen, noch hen dienen; want Ik, de HEERE uw God, ben een ijverig God, Die de misdaad der vaderen bezoek aan de kinderen, aan het derde, en aan het vierde lid dergenen, die Mij haten;*

Dit verbod ziet op dingen die wijzigen, waarvan men een beeld kan maken. Het onveranderlijke wijzigt zich niet. De sterrenbeelden blijven zoals ze zijn. Daarvan kennis te hebben is juist goed. Echter geen aanbidding ervan.

Ook de oude Romeinen volgden de kennis van de Egyptenaren. Zij zagen de god Mithras als de zonne-architect, die het circuit van de hemel uittekende. Het Vaticaan is gebouwd aan de zijde van een grot die gewijd is aan Mithras.

In een dambord tekenden de Egyptenaren de Dierenriem tekens in een cirkel. Dit dambord legden zij op de kreeftskeerkring, en zo ontstond het volgende beeld:

@ @ @ @ @ @ @ @

Het teken van de leeuw ligt alsdan in Italië. De leeuw staat voor de zon. Te Rome is het grote zonne-imperium gebouwd, het Vaticaan. Daar wonen de zieners of waarnemers van de zon.

Binnenin het dambord liggen vier open delen, die waren in Israël altijd voor de Levieten. Rome is gesitueerd aan deze priesterafdelingen, hetwelk een unieke positie is om de zonne diensten uit te oefenen.

Frankrijk ligt onder het teken van de maagd (Alma), waar in Parijs een tempel voor haar was gebouwd, en daar is prinses Diana verongelukt. Die

12 *Israël Identiteit serie no.3*

maagd is Isis, de Zwarte Madonna, die nu als Maria wordt vereerd (denk vooral aan Lourdes). De Notre Dame was voorheen een tempel van Isis.

De oude Egyptenaren geloofden dat de planeten goden waren, die met hun banen als “ploegers” in en over de aarde gleuven (voren) ploegden. De oude Boeddhisten menen dat de goden gouden koorden rond de aarde trokken (Astapada).

Die denkbeeldige lijnen leveren een schat aan informatie. Zij geven een layout voor landen, steden en zogenaamde heilige plaatsen, die op aarde een afbeelding of spiegelbeeld zouden zijn van het hemelse.

Die lijnen, grids, voren of hoe men ze ook noemt, zijn schitterende indicators voor de navigatie.

Op oude kaarten komen wij de T-O- tekening tegen, dat wil zeggen dat men daarmee een deel lengte en een deel breedtegraden aanduidde.

tekening van de T. En O

De Scarabee of mestkever heeft een T op z'n buik, als Tau. Het dier is symbool van regeneratie. De slang is symbool van de grote jaarcyclus van 25.800 jaren. Scarabee komt van cheper, dat is worden, ontstaan. De mestkever plant zichzelf voort als mannetje, en vandaar dat de Egyptenaren daarin een beeld zagen van

De verticale lijn van de T ziet op de Middellandse Zee, de horizontale lijn ziet op de Nijl. Alzo verdeelde men de wereld in drie delen. Zie ook p.14.

De indeling van Egypte in lengte- en breedtelijnen.

De evenaar loopt in Egypte over 31graden en 14 seconden.

De 36 graden-lijn loopt door de straat van Gibraltar. Op een zogenaamde "Beatus-kaart" is zo'n T te zien. Om de in de kaart verborgen lijnen te ontdekken, dienen wij een vierkant om de cirkel heen te tekenen en deze in 12 vlakken te verdelen.

Adam en Eva
en de "slang"

@ @ @ @ @ @ @

De goden (Nefilim) en hun nazaten waren enorm knap. Zij hadden onderaardse steden gebouwd om te overleven. Zij wisten dat de aarde door calamiteiten zou worden getroffen. Die onderaardse stenen waren een soort atoom-schuilkelders van vandaag. De Nefilim en hun nageslacht hebben gedeeltelijk de zondvloed overleefd. In Guatamala zijn onder de Mayan piramide in Tikal tunnels gevonden met een totale lengte van 800 km.

Dr. J.Hartuk heeft deze "Chambers of the Deep" gefilmd. Ook onder de Grote Piramide in Gizeh ligt een geweldige grote stad, compleet met tunnels, rivieren en grote meren. De ruimten zijn zo groot als grote kathedralen, vol met enorme beelden. De Nefilim beschikten over technieken om dit alles te kunnen bouwen. Zij vormden een deel van de Atlantische samenleving. Zij waren hoogontwikkeld en hadden zelfs de genetische code gekraakt. Zij bezaten de sleutels van het fysieke spectrum. Zij verstonden de taal van het licht, van de tijd, van de cycli.

Hun technische priester was Enoch, vader van Methusalem, die de architect zou zijn van het hemelse Zion, de hemelse stad der goden, alsmede de uitvinder van het schrift en de kalender.

Enoch staat bekend als Thoth, de heer van de magie en van de tijd. Een grote jaar cyclus duur 25.800 jaren. Deze cyclus heeft een begin en een einde. Daar wijst de Sfinx heen, een leeuw met een vrouwenhoofd. De maagd als begin en de leeuw als eind van de cyclus. Sfinx komt van het Griekse sphingo, dat is verbinden, koppelen.

De Bijbel spreekt van het "einde der tijden" (tijden= aionen, tijdvakken). Niet dat de tijd ophoudt, maar het einde van de grote jaarcyclus, waarna een nieuw begin volgt. De Nefilim wisten dat het overgaan van de tijd, dat is het einde van het tijdperk, wanneer het nieuwe komt, gepaard gaat met wereldwijde grote natuurrampen. De Grote Piramide is een bouwwerk om de tijd te meten. Elke steen in de Grote Piramide is harmonisch afgestemd op een speciale muziektone (frequentie). Op die wijze werden de piramiden stem-geactiveerde geofysische computers.

De taal van het licht noemde men het Hiburu. Van deze taal stamt het oude Hebreeuws af, en het oeroude Nederlands, zijnde natuurlijke talen, uit de natuur afgeleid. Hiburu is een harmonische taal, welke de golfbewegingen van het licht nabootst of beschrijft.

De Nefilim speelden met het DNA, zoals men dat heden eveneens doet, om een hoger ontwikkeld mensenras te maken.

De Grote Piramide is een kalender in steen en beschrijft de zogenaamde Phoenix-cyclus. Phoenix komt van Pa-Hanok, of Huis van Henoeh. Oudtijds bestond er een wereldwijd netwerk van piramiden, die als een soort antennes stonden op de hoofd energie-meridianen. De piramiden werden door priester-technici bediend als een muziek-systeem om de tektonische platen der aarde te stabiliseren. Zij gebruikten daarbij de taal, de woorden als Jedajah, dat betekent "de weg van het Woord", ook wel "de kracht van het Woord".

Volgens sommige bronnen zou het Watermantijdperk begonnen zijn in 1950, waarmee de tijd van de Messiasregering zou zijn aangevangen. De Feniciërs kenden aan het watermantijdperk het teken van de Phoenix toe, een Egyptische vogel, die reeds 500 jaren in de woestijn leefde en daarna zichzelf met vuur verbrandde, maar uit de eigen as herrees. Dit ziet op de regeneratie of wedergeboorte, wanneer de zon elke avond wegsterft in haar eigen vlammen en ondergaat, om 's morgens weer fris aan de horizon te verschijnen. In de eindtijd ziet het beeld erop dat de zon zal uitbranden en er een nieuwe zon verschijnt, het Nieuwe hemelse Zion.

Elk teken van de Zodiac spreekt over de komende Messias, om het Vrederijk te herstellen, in de nieuwe tijd.

Het boek van E.Bullinger is leerzaam, waarin hij de sterren bespreekt en hun namen uitlegt. Bullinger geeft de volgende uitleg aan de namen:

“De ster spica = de tak, de zémach of spruit, begroeiing.

De ster arcturus = Hij komt. Pollux = welke komt ten oordeel. Antares = de gewonde. Procyon = de Verlosser. Orion = het komende Licht. Sirius = de Prins. Vega = Hij zal verheerlijkt worden.

Sirius is de meest schitterende ster aan de hemel, even naast Orion.

Siria of Osiris, aesar, sir of sire = prins, heer”.

Elohims ware religie staat in de sterren geschreven. De heidense religies hebben Zijn taal proberen te ontcijferen, maar hebben de Schepper er niet in erkend. Wel hebben zij wetenschappelijk veel opgespoord. Zij hebben gemeten dat de zon wandelde door het hemelrond, door de 12 dierenriem tekens. Elke 2160 jaar begint een nieuw tijdperk, een nieuw teken.

Russische wetenschappers, N.Goncharov, V.Morozov, V.Makarov hebben de aarde ingedeeld via de 12 punten van de icosahedron, en 50 punten erbij zodat er over de gehele aarde pentagons ontstonden, als verdeellijnen. Dat zouden de energielijnen van de aarde zijn. Dat hadden de oude Egyptenaren reeds ontdekt. De energie uit de cosmos wordt aan de aarde overgedragen via de grids, via de ley-lijnen, via de voren en denkbeeldige lijnen op aarde, door de loop der planeten. Aan deze grids of energielijnen is te zien hoe de landvormen ongeveer tot stand zijn gekomen toen de aarde tijdens een grote calamiteit is opengebarsten. De grids vormen min of meer de breuklijnen waarlangs de landmassa's afbraken.

Carl Munck heeft een systeem ontdekt en samengesteld via de energielijnen waarbij nagenoeg alle “heilige plaatsen” uit de oud tijd worden gelokaliseerd en geraakt door snijpunten van die lijnen. Munck ziet de Grote Piramide als het middelpunt der aarde, zoals velen dat men hem stellen. Het is het balanspunt der continenten, waar de lijnen van alle platonische lichamen elkaar kruisen. De hoogste energie concentraties der aarde zijn dan ook te vinden in en rond de Grote Piramide.

Egypte en de godin Ma'at en de god Thoth

In het oude Egyptische dodenboek wordt de oordeelszaal van Osiris (Maati) besproken. Een dode werd tot Osiris gebracht, tot de god van de dood en de wederopstanding. Osiris bracht men in verband met Orion.

De oordeelszaal is de zaal waar de twee grote waarheden heersen. Niet dat men dacht dat de ziel direct na de dood naar de oordeelszaal verhuisde. Dat kon wel wat langer duren.

De godheden Thoth en Ma'at stonden elk aan een zijde van de zonnegod Atoem-RA.

In het dodenboek worden zij als eeuwige principes gezien die het heelal in evenwicht houden. Ma'at neemt soms de vorm van een weegschaal aan. De godin had een veer om alles mee op te schrijven en een hart. Het hart (tekh) werd gewogen. Daarbij gaat het vooral om het morele gedrag van de overledene, om het karakter. Het gaat om de waarheid bij het beoordelen van iemands karakter tijdens zijn leven. Thoth zou 42 boeken hebben geschreven, waarin de eerste waarheid, als het wegen van iemands daden, zouden instaan. En de tweede waarheid is het wegen van iemands woorden. Deze boeken van Thoth staan bekend als het Corpus Hermeticum (Hermes Trismegistus).

Wanneer een volk ergens in een ander land evacueert, neemt het altijd iets over van dat land. Nooit zal men geheel assimileren, maar wel blijft er altijd iets van hangen. Zo ook in de Hebreeuwse taal. In veel Hebreeuwse namen komen wij Egyptische namen of woorden tegen. Denk aan de godin Isis. In de naam Israël, Isaja, Iermia zien wij de naam Isis terug. De I heeft een getalswaarde van 10. El komt van Helios, de zon. El + I = Eli en Elia, die ten hemel voer in de vuurwagen, dat is met de ondergaande zon vertrok hij. Uit hem kwam een duplicaat El-Isa, de opkomende zon, als de Osiris.

Jahweh of IAO gaf aan Noach de regenboog, de IRIS. De Griekse S werd door de Alexandrijnen ook wel als C geschreven, dus de O in tweeën gedeeld. De O wordt dan een C en een omgekeerde C, zodat er geen Osiris, maar Ciris staat, dat wijst naar de Iris of regenboog, de Cirios of Kurios, de Christus of Gezalfde.

Constantijn meende dat hij de Kurios was, de Keizer Christos, de XP.

Het ging hen om het héén en weer, de opkomende en ondergaande zon. Een oude inscriptie luidt: “Entoutoo Nika”, dat wil zeggen, “In het heen en weer zit hem de zege”.

De oude stenografen en hieroglaven wisten het dus wel te verwoorden op hun rasterwerken. Evenzo is de Godsnaam JHWH een zekere omkering, het heen en weer. JHWH = IA-OY, de O wisselt men in het Grieks wel met de OU. Het zogenaamde oer-Hebreeuws of Aramees heeft in werkelijkheid uit niets anders bestaan dan uit de Egyptische mozaïek-beeldentaal, het kwadraatschrift.

De I = 10, dat betekent dat wat aanwijsbaar is met de wijsvinger. Die I komen wij in heel de Bijbel weer terug, en dat wijst ook naar ons Ik, alle ik-vormen van de Westerse talen, dat wil zeggen, de talen van de verloren stammen Israëls. In die oude talen is veel overeenstemming tussen goden- en mensennamen, Atum en Adam, Adon, Odin, Atem, Amon, Amen, etc.

Het getal Pi (3,14) leeft niet slechts voort als een formule voor de cirkelomtrek, maar leeft ook voort in het Griekse Penta, dat is $1+2+3+4=10$, de I + de O (cirkel).

Taal is de verwoording en uitbeelding van de wereld der goden en der mensen. De oude natuurgodsdiensten tonen ons een zeer grote kennis van de natuur en natuurwetmatigheden te hebben gehad.

Amen van Amon (=verborgen) omgekeerd staat er Nema, dat betekent knoop. Op de kleuterschool leerden wij reeds de knoop maken door eerst een strookje papier te knippen en daarin een knoop te vlechten, zodat er een penta ontstond. Dat vlechten deden de Egyptenaren met papyrus.

De naam Pharao betekent stille omgang van A naar O, van alpha naar Omega. Phar = snijden, omgang, cirkelgang. Dat wijst naar de zonnecyclus en de banen der planeten.

Ook de naam Pharizeeër komt hiervandaan. Zij waren de snijders, omgangmakers, de Isaioi, of te wel de Isis-ploegers, de heen en weer ploegers (uitzuigers).

Jakob zag de ladder in zijn droom waarop de Engelen heen en weer klommen. De naam Jakob komt van Jah-Kuboi, de kubus van Jahweh. Dat wijst naar de vierkante steen. De dobbelsteen heeft drie koppels, de 1+6 en de 2+5 en de 3+4, tezamen alle drie 7.

En de dagen van de tocht van Osiris waren 36, de volheid der dagen, dat geschiedde in één jaar 10 of IO maal, dus 360 dagen, daarin zit het op en neer, of heen en weer, zoals aangetoond als volgt:

$1+2+3+4+5+6+5+4+3+2+1=36$. Telt men $1+2+3+4$ tot en met 36, dan is de som 666.

De Egyptenaren werkten veel met magische vierkanten. Ook de Borstlap is zulk een soort magisch vierkant.

Israël is een wonderlijk volk, apart gezet, met een hemelse roeping en opdracht het koninkrijk van Elohim op aarde opnieuw te vestigen.

In het vervolg zullen wij hierover verder handelen.

PF VDM 23-2-2000

Dit zijn de lijnen of grids zoals de Russische geleerden ze ontdekten.